

De drijfveren van: Pieter Hoogerbrugge

DE LIER - Pieter Hoogerbrugge mag zich een bekende Lierenaar noemen.

In zijn 40ste levensjaar is hij voor de tweede keer voorzitter van Liora en bekleedde hij openbare functies, zoals het fractie-voorzitterschap van DLB en wethouder van de voormalige gemeente De Lier. Een openhartig gesprek over gedrevenheid en drijfveren.



Pieter Hoogerbrugge is een geboren en getogen Lierenaar, een afstammeling zelfs van roemrijke Lierse geslachten. Als kind ervoer hij maar één handicap: 'Ik bleef lang klein van stuk. Dat beperkte mijn keuzes. Voetballen vond mijn moeder een te gevaarlijke sport en het werd dus niet Lyra, maar Liora en in de muziekvereniging werd het, vanwege mijn postuur, geen bas, maar een piccolo. Op school werd ik nogal eens geplaagd, maar dat raakte snel over toen ik in de zesde klas één van de hoofdrollen kreeg toebedeeld in de musical'. Na MAVO aan het Achterlaantje, de Vlaardingse MEAO en de Haagsche HEAO trad hij in dienst bij Klijnveld, Peat, Marwick en Goordeler en werd hij accountant voor het midden- en kleinbedrijf. 'Ik was eigenlijk altijd met tekenen en tekeningen bezig en ik wilde liever reclametekenaar worden, maar ik had al snel in de gaten dat je in dat vak steengoed moest zijn om te kunnen overleven. Uiteindelijk is de keuze op boekhouden gevallen, omdat dat vak mij altijd heel goed heeft gelegen. Het lijkt saai, stoeien met cijfertjes, maar het zoeken, zien en leggen van verbanden vind ik machtig interessant. Als ik voor een klant de cirkel weer rond heb, dan geeft dat een enorme kick. Bovendien doet een accountant meer dan cijfers ordenen. Veel belangrijker is het om naast de klant te staan en hem te helpen. Tegenwoordig is de relatie met klanten nog belangrijker dan een jaar of tien geleden. Vroeger kwamen de mensen vragen of ze alsjeblieft klant bij je mochten worden. Sinds de ontsokkeling van de accoun-

MKB. En dan is er de grote liefde Liora. Van jongs af aan heb ik de drang gehad om iets te presteren. Gewoon jezelf een doel stellen en daar, samen met andere mensen, naar toe werken. Vooral samen met andere mensen, dat wel. Ik vind het een heerlijk gevoel te merken dat mensen genieten van iets wat je met een clubje mensen hebt bedacht en uitgewerkt. De één ziet de mogelijkheden, de ander kan het aan anderen vertellen en mensen enthousiast maken en er is dan niets mooier dan met elkaar tot de realisatie van een doel komen. Liefst doe ik tien dingen tegelijk. Ik laat tientallen ballonnen op en ik vind het goud om te zien dat er daar één van wordt gerealiseerd. Ik vind het steeds weer een uitdaging om de dingen anders te doen dan we ze al jaren doen. Vanuit die achtergrond heb ik me ook in het verhaal van de Doorsnee Lierse Bevolking gestort. Niet om politiek te bedrijven, alsjeblieft niet wil ik zeggen. Achteraf bezien vind ik het jammer dat het idee van de DLB in politiek vaarwater terecht is gekomen. In wezen was het een hele rare beweging. Tijdens de voorbereidingen en de viering van het 750-jarig bestaan van De Lier vonden mensen uit het bedrijfsleven, het verenigingsleven en het Oranjecomité elkaar. Er hing binnen de groep een gevoel dat particuliere initiatieven niet werden gewaardeerd door de gemeente en langzaam ontwikkelde zich een gevoel dat het allemaal ook anders zou moeten kunnen. Dat werd uiteindelijk de drijfveer. Automatismen loslaten en het anders doen. Ik snap nu nog steeds niet

beweging tot een gewone politieke partij. Om de gestelde doelen te bereiken moest je politiek bedrijven zoals elke partij het deed. Niks kleurrijks, niks andere manieren. Ik ben er achter gekomen dat je het werk van fractievoorzitter of wethouder niet op een onorthodoxe manier kan doen. Je hebt het trouwens veel te druk om over onorthodoxe methoden na te denken of om kleurrijk te zijn. Als je niet oppast word je afgerekend op zaken die buiten je om geregeld zijn. Helemaal eerlijk vind ik dat niet, maar het is blijbaar wel heel menselijk. Mensen die politiek bedrijven noemen het vaak een spel dat gespeeld moet worden langs bepaalde lijnen, een spel waarin macht een belangrijke rol speelt. 'Je komt inderdaad mensen tegen die belust zijn op macht. De DLB is niet opgericht om in dat machtsspel mee te spelen. We kwamen zelfs tot de oprichting omdat we ons wilden afzetten tegen partijen waarvoor macht een belangrijke, misschien zelfs wel de belangrijkste drijfveer was. Ik heb me nooit gerealiseerd dat je in dat spel gewoon wordt meegezogen. Waarschijnlijk heeft de komst van DLB niet veel verbeterd, maar vanaf de oprichting zijn zaken wel anders gegaan. Voor mijzelf is het in elk geval een leerrijk proces geweest'.

En dan nu het negentigjarige Liora dat, voor de tweede keer in de geschiedenis van de vereniging, in Hoogerbrugge een gedreven voorzitter heeft gevonden. 'Je houdt van je club en zeg dan maar eens nee als ze je weer komen vragen. Bovendien vond ik het een prachtige doelstelling om samen met de vereniging van het jubileumjaar een topjaar te maken. Ook voor een vereniging is het van groot belang om van doel naar doel te werken. Die doelen hoeven niet verheven te zijn. We moeten niet zo nodig met het orkest naar een hogere afdeling promoveren. Het is top als we iets leuks voor De Lier kunnen doen. Als we de sfeer in het dorp op een positieve manier kunnen beïnvloeden. De vereniging heeft een sociale functie en is een club waarin veel geld is gaan zitten van de vereniging en van de leden. We zullen de komende jaren, als ik de geluiden uit de politiek goed interpreteer, de nodige euro's aan subsidie moeten inleveren. Het klinkt vast erg clichématig als ik zeg dat ik niet weet hoe de toekomst er uit zal zien, maar neem van mij aan dat Liora overeind blijft. Naast de vele korte termijn doelen is dat het doel voor de lange termijn. We hebben een unieke positie in het Westland en die moeten we in de nieuwe gemeente uitbouwen. Het wordt voor verenigingen steeds

moeilijker om mensen aan zich te binden, dat staat als een paal boven water. Ik sluit niet uit dat we in de toekomst de leden ook buiten De Lier gaan rekruteren, want wat er ook mag gebeuren, Liora gaat door, daar ligt een uitdaging voor alle leden'. Als ras-Lierenaar voelt Pieter Hoogerbrugge zich als een vis in het water in zijn dorp. De komst van de ene gemeente Westland heeft daaraan niets veranderd. 'Als je kijkt naar de ontwikkelingen in de kernen na het opgaan in Westland, dan zie je dat De Lier het erg goed doet. De Lier bruist nog steeds, denk maar aan 'langs het tuinpad van mijn vader', een geweldige spektakel door de middenstandsvereniging op touw gezet. En wat te denken van het winterspektakel van een paar weken geleden? Als er steeds maar mensen opstaan die dat soort evenementen op touw willen en kunnen zetten, dan gaat het goed met De Lier. Deze activiteiten geven steeds weer nieuwe prikkels aan de Lierse gemeenschap. Het bruisende van het dorp is niet verloren gegaan met de komst van de gemeente Westland. Mocht dat gevaar ooit op de loer liggen, dan ben ik ervan overtuigd dat er een groep mensen zal opstaan die de uitdaging oppakt en ervoor zorgt dat het elan zal terugkeren in de gemeenschap'.

Ik denk dat ik als voorzitter van Liora meer zicht had op de processen die zich in het dorp afspeelden dan toen ik in het gemeentebestuur zat.

tant moet je op klanten af om te vertellen wat je te bieden heb. Als de klant dat voldoende vindt dan ben je spekkoper en anders stappen ze naar een ander'. Als je uitgaat van de stelling dat de accountant de vertrouwensman is van het maatschappelijk verkeer, dan kan het niet anders zijn dan dat Hoogerbrugge naast zijn werk een aantal maatschappelijke functies bekleedt. 'Klopt, ik maak deel uit van het algemeen bestuur van de Kamer van Koophandel en ik doe mijn werk als penningmeester van de kortgeleden opgerichte afdeling Westland van het

hoe dat proces zich heeft kunnen ontwikkelen. We hadden totaal geen verstand van politiek. Ik denk dat ik als voorzitter van Liora meer zicht had op de processen die zich in het dorp afspeelden dan toen ik in het gemeentebestuur zat. Als nieuwkomer had je niets te vertellen, het enige wat je kan zeggen is dat aan alles wat we deden zuivere en goede bedoelingen ten grondslag lagen. We hebben in elk geval bereikt dat de politieke betrokkenheid in het dorp enorm toenam. We waren nieuws en er gingen ineens veel meer mensen naar de stembus. Helaas verwerd de